

נמרוד ברקו הנה האנושי

מות אבי

מעל כל הפרדות עומד הגוף החי והתא החי והתא המתחדש כדרך אגב בעצלתים;
קשה להבחין בפרדות מעל הגוף החי והגוף המאכל וכל התולעים הזוהרים
בתהומותים;
יש מות אבי כעת לקראת שחת-של-מעים מתחת למנוחה נכונה ומתחת למלאכות-
של-זעורית
הוא חי עדין.

אחלמה

כנסו עלי את 1994-אבא ו-1995-אבא.
כנסו עלי את הלבבות העניים שהזדקרו בעמק-כל-הלבבות-העניים.
כנסו עלי את עמק-האבות שהתכנס, ערירית, בכל-הרוח.

כנסו עלי את האבות-מ-1996.
כנסו עלי, שיעמד לבלט, את האבות-מ-1996.
כנסו עלי, שיזדהר-ערירית, את האבות-מ-1996.

ראשי הוא השמים שיהא עשוי לאחוז בם:
כנסו עלי את כל-שמות-השמים.
ראשי נשא בהתעטף עליו שמות-כלמת-כל-עכורית-השארים:
כנסו אותו בעדף-מעילים.

רחמים-האבות – אלמון-הרוח – בן-בשר-בראשו-הבלוליות;
בן-האבות – רחמים-העני – דן-הרוח-לבבותיו-מפקרות;
כנסו עלי את היתמות של כל-הרוחות.
היתמות מזדקפת בשולי הרוחות.

האנושי

באו האיברים.

מהיכן עלה בהם האנושי?

פתחים, חרפים, כויות, דפנות-של-עור –

מה מכם היה ראוי לאהבה?

אהבת-פתחים, חרף-הרקיע, כויות-הלז-ששור, דפנות-העור-עדין –

כל העמודים;

מה מכם עשוי היה להיות האנושי? –

הנה האנושי הם באו.

עושים קדמון באיברים-ההיכלות; עושים קדמון

אצל תמיד-היה-לילה באלמון-כל-הרוחות.

והאיברים –

מנין-פזרו-כך מנין-הוטלו-כך מנין-באו:

מנין נעשו בם האנושי?

באו העמודים.

חרפים-של-כלי-דם, המוח-להלן, חכלילי-כויות-אחדות –

הדם בקצה התאהבות-עורו-נסמק;

צועדים,

צועדים-האנושי, האהבה-האנושי, הראוי

להתערות, המביט-היחיד,

הרקיעים-הנשמות.

בא העמודים.

בא האיברים.

באו מאצל תמיד-היה-לילה.

באו מאצל כל-אלמון-ההצרות.

מקים עצמם האיברים האנושי – כלו אהבת-אין-נמען-לו –

בא מאצל קדמון-כל-הרוחות.

אבוד-בבשרו אצל קדמון-כל-הרוחות.

עוֹלָם-בְּשׂוּרֵי-כְלֵמָה-לוֹ.
עֵינַיִם-יִשְׁ-עַל־יִוְהַתְמַהוֹנוֹת.

– בְּזוּי-תַפְאֶרֶת-שְׁל־תוֹלַעַת –

עֵלוּ עֵינַיִם.
עֵינַיִם-יִשׁ.
עוֹלָם-בְּשׂוּרֵי-מַחְוִיר.
מִי מַחְוִיר שְׁנַעֲשֶׂתָהּ בּוֹ עֵינַן.

הירושה

בְּעֵבוֹר כְּבוֹד הָאוֹר
אֵל תִּשָּׂא אֶת הִירְשָׁה;
כֵּן תְּבוֹא לְדָרֶשׁ אֶת שְׂאֵת-הִירְשָׁה, לְעַת-פְּרִצוֹן, וּמִיָּד
תִּנְתֵּר תְּהוִי-עֲטֹרַת לַעֲנוֹת בְּעֵצָם רְאִשִׁית-כָּל-לְשֹׂאת-וְכָל-עַפְרָא.

זֶה לְהַתְעַנּוֹת-לֹא וְזֶה כְּאֵן-מַעַל.
זֶה הַכֹּל-לֹא.
מִתַּחַת לְזֶה יִתְעַלֶּה כְּדֶרֶךְ-אֲגָב.
לֹא-הַכֹּל יִהְיֶה לֹא-קִנְיָן.
הִיְהֶה-לוֹ הַכֹּל מִלְּבַד יְדִיו.